

ПОВЕЛЕНІЯ. 36. 38.
НІЯТЪ ГНѢВЪ.

11 Шкѣщайтесе, и отдайте на Господа Бога вашего: сички които сж около Него нека принесѣтъ дарове на страшныятъ:

12 Който отлага дѣхатъ на-кназовете, страшныятъ въ царовете на-землата.

ПСАЛОМЪ 35.

(Асафъ описува голѣмѣте скорби, презъ които беше прешель, и какъ-то се утѣши, като се поучаваше за милостята Божія.)

За первыятъ пѣвецъ, надъ Іедѣдѣнъ.

Псаломъ Асафовъ.

ГЛАГО ми (е) камъ Бога, и извикахъ: гласо ми (е) камъ Бога, и даде ми слѣшанѣ.

2 Въ день скорби моея потрасихъ Господа: простирахъ ношѣ рѣцѣте ми, и не престанѣвахъ: дѣшата ми не щеше да сѣ утѣши.

3 Обѣтихсе за Бога, и смѣтихса: смыслихсе, и малодѣшествѣва дѣхо ми. Діаѣалма.

4 Удържалъ си очите ми въ неспаванѣ: смѣтихсе, и не можехъ да дѣмамъ.

5 Смыслихъ първите дни, лѣтата на-вѣковете.

6 Приносимъ на память пѣніето мое: ношѣ размышлавамъ со сърдцето ми, и дѣхо ми изслѣдѣваше:

7 Да ли ме отфърли Господь вѣчнш, и да ли не ще да вѣде вѣке милостивъ?

8 Или да ли шкѣдѣ за всегда милостята МѢ? прстана ли словото (МѢ) въ родъ и родъ.

9 Да ли заговари да помишѣва Богъ? да ли во гнѣватъ (Свой) ще затвори благоутровіята Свои? Діаѣалма.

10 Тогѣва рекохъ: немощь (моѣ) е това: прѣмѣшѣва ли се десницата на-Всевышнаго?